C/2023/1553

19.12.2023

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 12. december 2023

om gennemførelse af artikel 30 om nationale energieffektivitetsfonde, finansiering og teknisk støtte i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet (»omarbejdning af energieffektivitetsdirektivet«)

(C/2023/1553)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I meddelelse af 28. november 2018 om »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« ([1]) anførte Kommissionen, at energieffektivitet er et centralt indsatsområde, som er en forudsætning for at opnå en fuldstændig dekarbonisering af Unionens økonomi.

(2) I december 2018 blev der medtaget et nyt overordnet EU-energieffektivitetsmål for 2030 på mindst 32,5 % sammenlignet med det forventede energiforbrug i 2030 i pakken om ren energi til alle europæere, som havde til formål at sætte energieffektivitet i første række, opnå globalt lederskab inden for vedvarende energi og sikre forbrugerne rimelige vilkår.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (»energieffektivitetsdirektivet«) ([2]) som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 ([3]) indeholder en forpligtelse til at nå det overordnede mål om energibesparelser på mindst 32,5 % på EU-plan senest i 2030.

(4) I meddelelse af 17. september 2020 om »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« (»klimaplanen«) ([4]) foreslog Kommissionen at øge Unionens klimaambition ved at øge målet for drivhusgasemissioner til mindst 55 % under 1990-niveauerne senest i 2030. Forslaget opfyldte tilsagnet i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »Den europæiske grønne pagt« om at fremlægge en omfattende plan om at øge Unionens mål for 2030 til 55 % på en ansvarlig måde.

(5) Den konsekvensanalyse, der ledsager klimaplanen, viste, at det for at nå de øgede klimaambitioner er nødvendigt at øge forbedringerne af energieffektiviteten betydeligt fra 32,5 %.

(6) For at nå disse mål vedtog Kommissionen i sin meddelelse af 19. oktober 2020 om »Kommissionens arbejdsprogram 2021 — En Union med ny vitalitet i en skrøbelig verden« ([5]) en lovgivningspakke, der skal reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 (»Fit for 55-pakken«) og opnå en klimaneutral Europæisk Union senest i 2050. Pakken dækker en række politikområder, herunder et forslag til omarbejdning af energieffektivitetsdirektivet.

([1]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank om en ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

([4]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final).

([5]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Kommissionens arbejdsprogram 2021 — En Union med ny vitalitet i en skrøbelig verden« (COM(2020) 690 final).

(7) Direktiv (EU) 2023/1791 (det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv) ([6]) blev således vedtaget den 13. september 2023, hvilket i væsentlig grad hævede ambitionsniveauet for 2030 med hensyn til energieffektivitet, herunder i forbindelse med finansiering af energieffektivitet.

(8) Mobilisering af investeringer i energieffektivitet via særlige politik- og energieffektivitetsfinansieringsforanstaltninger — der kan øge mængden af energieffektivitetsprojekter og mobilisere privat finansiering til gennemførelsen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv — er afgørende for at støtte medlemsstaterne i at opfylde energieffektivitetsmålene for 2030 og opnå klimaneutralitet senest i 2050 på en omkostningseffektiv måde, samtidig med at EU-økonomiens konkurrenceevne og bæredygtighed sikres.

(9) Det Europæiske Råd opfordrede i sine konklusioner af 21.-22. oktober 2022 og 15. december 2022 Rådet og Europa-Kommissionen til at forelægge konkrete forslag til bl.a. at øge indsatsen for at spare energi og gentog behovet for at øge investeringerne i energieffektivitet.

(10) I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30 anerkendes behovet for at yde passende finansiel og teknisk støtte til energieffektivitetsforanstaltninger og udvikle målrettede politiske foranstaltninger, der gør det muligt at mobilisere private investeringer i energieffektivitet, og den danner grundlag for yderligere arbejde for at tilskynde til investeringer i energieffektivitet, idet der lægges vægt på samarbejdet mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

(11) I henhold til artikel 30, stk. 1, og med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF skal medlemsstaterne navnlig lette oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrenget finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte. I henhold til artikel 30, stk. 2, bistår Kommissionen medlemsstaterne med oprettelsen af finansieringsfaciliteter og faciliteter rettet mod projektudviklingsbistand med henblik på at mobilisere investeringer i energieffektivitet og støtte energieffektivitetsforanstaltninger blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. For at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 1 og 2, minder vejledningen om kravenes omfang og mål og giver valgmuligheder og eksempler på politiske foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelserne, såsom f.eks. behovet for at strømline de lovgivningsmæssige rammer for at muliggøre blanding af flere strømme af EU-finansiering og national finansiering og behovet for at lette oprettelsen af tekniske bistandsfaciliteter på nationalt eller, hvis det er relevant, regionalt plan.

(12) I henhold til artikel 30, stk. 3, skal medlemsstaterne fremme udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, og sikre, at finansielle institutioner tilbyder dem bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne, ligesom de skal vedtage foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger og tilskynde til oprettelse af lånegarantifaciliteter til investeringer i energieffektivitet. For at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 3, minder vejledningen om kravenes omfang og mål og giver valgmuligheder og eksempler på politiske foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelserne, f.eks. udvikling af den nødvendige lovgivningsmæssige ramme for at sikre ikkeforskelsbehandling af energieffektivitetslån, øremærkning af støtteordninger og risikobegrænsende faciliteter til fremme af energieffektive låneprodukter og de nødvendige skridt til at muliggøre finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger inden for de nationale rammer. I den forbindelse bør medlemsstaternes tiltag være i overensstemmelse med gældende EU-ret på det finansielle område og udnytte de foranstaltninger, der er til rådighed for dem og for markedsdeltagerne inden for EU's ramme for bæredygtig finansiering, og uden at det berører den videre udvikling på disse områder.

(13) I henhold til artikel 30, stk. 4 og 5, skal medlemsstaterne fremme oprettelsen af finansielle støtteordninger, der specifikt er rettet mod renovering af individuelle varme- kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer, og fremme lokal ekspertise og teknisk bistand med henblik på at opnå dekarbonisering af lokale fjernvarme- og fjernkølingssystemer. For at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivets artikel 30,

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning) (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1).

stk. 4 og 5, minder vejledningen om kravenes omfang og mål og giver valgmuligheder og eksempler på politiske foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelserne, såsom f.eks. iværksættelse af særlige finansieringsordninger for fjernvarmerenovering i forbindelse med oprettelsen af one-stop-shopper for fjernvarme- og fjernkølingsoperatører.

(14) I henhold til artikel 30, stk. 7, skal Kommissionen føre en dialog med både offentlige og private finansielle institutioner samt relevante specifikke sektorer for at kortlægge behov og tilrettelægge mulige foranstaltninger, den kan træffe med henblik på at mobilisere privat finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering, og for at bidrage til opfyldelsen af Unionens energieffektivitetsmål og de nationale energieffektivitetsbidrag. I den forbindelse vil Kommissionen lancere en ny europæisk koalition for finansiering af energieffektivitet, som også inddrager medlemsstaterne i et tættere samarbejde og dermed skaber en ramme for dialog om handling, som kan fremme investeringer i energieffektivitet.

(15) I henhold til artikel 30, stk. 11, kan medlemsstaterne oprette en national energisparefond med det formål at støtte medlemsstaterne i at nå deres nationale energieffektivitetsbidrag og opfylde deres energispareforpligtelser i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 8 i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet. I henhold til artikel 30, stk. 12, bør denne, hvis der oprettes en national energisparefond, anvendes til at øge udbredelsen af private investeringer i energieffektivitet og til at støtte energieffektivitetsforanstaltninger blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. For at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 11 og 12, og gøre brug af mulighederne i energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 13 og 14, minder vejledningen om omfanget og målene for bestemmelserne om nationale energisparefonde, foreslår de skridt, der skal tages med henblik på oprettelsen heraf, og nævner muligheden for midlertidigt at opfylde årlige forpligtelser i henhold til energieffektivitetsdirektivet ved hjælp af et finansielt bidrag til den nationale energisparefond samt metoden til beregning af et sådant finansielt bidrag.

(16) Artikel 30, stk. 17, styrker de eksisterende rapporteringskrav for medlemsstaterne om finansiering af energieffektivitet ved at kræve, at der senest den 15. marts 2025 og herefter hvert andet år som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 17 og i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2018/1999, indberettes data til Kommissionen om a) størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger b) omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet med sondring mellem forskellige produkter c) hvis det er relevant, nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis, og innovative finansieringsordninger for energieffektivitet. I artikel 30, stk. 18, præciseres desuden de eksisterende oplysningsforpligtelser, der skal tages i betragtning for at opfylde kravene i stk. 17, litra b).

(17) Medlemsstaterne skal sætte de love og administrative bestemmelser i kraft, der gennemfører artikel 30 om finansiering af energieffektivitet, senest den 11. oktober 2025.

(18) En fuldstændig gennemførelse og effektiv gennemførelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er nødvendig, hvis EU skal opnå sine 2030-mål for energieffektivitet og klima.

(19) Medlemsstaterne har en vis skønsmargen med hensyn til at gennemføre kravene i artikel 30 om finansiering af energieffektivitet på en måde, der passer bedst til deres nationale forhold.

VEDTAGET AT HENSTILLE TIL MEDLEMSSTATERNE AT:

1. Følge retningslinjerne i bilaget til denne henstilling ved gennemførelsen af kravene i artikel 30 i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet.

2. I denne henstilling forklares de ændrede krav, og det illustreres, hvordan direktivets mål kan nås. Målet er at bidrage til en ensartet forståelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv i alle medlemsstaterne, når de forbereder deres gennemførelsesforanstaltninger.

3. Denne henstilling ændrer ikke retsvirkningerne af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv og berører ikke Domstolens bindende fortolkning heraf. Den fokuserer på bestemmelserne om finansiering af energieffektivitet og vedrører det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2023.

På Kommissionens vegne
Kadri SIMSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

1. INDLEDNING

Artikel 30 i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet (»det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv«) har til formål at øge offentlige og private investeringer i energieffektivitet i forskellige sektorer med henblik på at opfylde EU's energieffektivitetsmål for 2030. Den bidrager til dette mål ved at skabe en befordrende ramme for at øge omkostningseffektiviteten af den offentlige budgetstøtte og mobiliseringen af private investeringer i energieffektivitetsforanstaltninger. EU-finansiering og national offentlig finansiering vil ikke være tilstrækkelig til at opfylde investeringsbehovene, og størstedelen af den finansielle støtte skal mobiliseres fra den private sektor. Den begrænsede offentlige finansiering, der er til rådighed, skal fokusere på at fjerne hindringer for investeringer, støtte investeringer foretaget af de mest sårbare grupper og tilvejebringe finansielle instrumenter og offentlige garantier med det formål at fremskynde udrulningen af energieffektivitetsforanstaltninger og mobilisere private investeringer. Gennemførelsen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30 om finansiering af energieffektivitet forventes at forbedre den nødvendige ramme for mobilisering af investeringer i energieffektivitet og dermed bidrage til både 2030-målene for energieffektivitet og REPowerEU-energibesparelsesmålene.

Denne vejledning har til formål at støtte medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af artikel 30 i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet. Bindende fortolkning af EU-retten henhører under EU-Domstolens enekompetence. De synspunkter, der gives udtryk for i denne vejledning , berører ikke den holdning, som Kommissionen måtte indtage ved Domstolen.

Medlemsstaternes forpligtelser i artikel 30 er beskrevet i begyndelsen af hvert afsnit i dette bilag og kræver, at medlemsstaterne gennemfører en række politiske foranstaltninger eller finansierings- og støtteprogrammer med det formål at øge investeringerne i energieffektivitet på tværs af sektorer og dermed bidrage til opfyldelsen af de bindende EU-energieffektivitetsmål for 2030.

I afsnit 2 i dette bilag henvises der til de obligatoriske bestemmelser i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30, som skal gennemføres i den nationale lovgivningsramme, og der redegøres for bestemmelsernes anvendelsesområde og mål samt yderligere oplysninger om valget af mulige politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravene.

Afsnit 3 i dette bilag omhandler de fakultative bestemmelser om de nationale energisparefonde, som giver medlemsstaterne mulighed for at oprette en sådan fond for at opfylde det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs mål og nogle af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser ved hjælp af finansielle bidrag. Hvis denne mulighed vælges, gælder der nogle præcise krav.

Afsnit 4 i dette bilag omhandler de skærpede rapporteringskrav vedrørende finansiering af energieffektivitet, som finder direkte anvendelse på medlemsstaterne. Denne rapportering vil blive integreret i de nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med artikel 17 og 21 i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen.

2. OBLIGATORISKE BESTEMMELSER, SOM SKAL GENNEMFØRES

Det centrale krav i artikel 30 er, at medlemsstaterne skal lette oprettelsen af finansieringsfaciliteter og/eller opskalere anvendelsen af de eksisterende faciliteter til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger samt medvirke til at fjerne eksisterende hindringer for opskalering af private og innovative finansieringsløsninger for energieffektivitet. Dette er afgørende for at mobilisere passende investeringer i energieffektivitet. Følgende afsnit og underafsnit omhandler de vigtigste af de obligatoriske krav i artikel 30, som skal gennemføres.

2.1. Lettelse af finansieringsfaciliteter og kombination af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk bistand

Tabel 2-1.

Artikel 30, stk. 1 og stk. 2

#	Stykke fra artikel 30
1	Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrenget finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte.

2	Kommissionen bistår i givet fald direkte eller gennem de finansielle institutioner medlemsstaterne med oprettelsen af finansieringsfaciliteter og faciliteter rettet mod projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt eller lokalt niveau med henblik på at øge investeringerne i energieffektiviteten i forskellige sektorer samt beskytte og styrke personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, bl.a. ved at integrere et ligestillingsperspektiv, således at ingen lades i stikken.

2.1.1. *Kravets omfang og formål*

I henhold til artikel 30, stk. 1, skal medlemsstaterne lette oprettelsen af finansieringsfaciliteter og maksimere blandingen mellem flere finansieringsstrømme. I henhold til artikel 30, stk. 2, skal medlemsstaterne ud over faciliteter på nationalt niveau lette oprettelsen af finansieringsfaciliteter på regionalt eller lokalt niveau. Med et indgående kendskab til bygningsmassen og de lokale beboere er regionale og lokale finansieringsfaciliteter tættere på borgerne og de lokale virksomheder. De er derfor i stand til at samarbejde aktivt med dem og lette anvendelsen af finansiel støtte til energieffektivitetsopgraderinger ([1]). Medlemsstaterne skal sikre, at finansieringsfaciliteterne tilbyder en kombination af forskellige finansieringsstrømme og projektudviklingsbistand, og maksimere anvendelsen af EU-midler til oprettelse af nationale og regionale finansieringsfaciliteter. En blanding af finansiel og teknisk støtte er ofte nødvendig for at overvinde de mange forskellige barrierer, der forhindrer energieffektivitetsopgraderinger, herunder økonomiske, finansielle, adfærdsmæssige og informationsmæssige barrierer som f.eks. energi-finansiel forståelse vedrørende projektudviklingsprocesser, finansieringsmuligheder, entreprenørens troværdighed osv ([2]). Ved oprettelse af finansieringsfaciliteter og tekniske støttefaciliteter, der yder offentlig finansiel støtte til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, bør medlemsstaterne tage hensyn til de gældende statsstøtteregler for energieffektivitet ([3]).

Selv om der kan være finansiel støtte til rådighed, er dens eksistens eller adgang til den ofte ikke kendt. One-stop-shopper er effektive med hensyn til at øge kendskabet til tekniske og finansielle muligheder og tilbyde en kombination af teknisk ([4]) og finansiel støtte til energieffektivitetsforanstaltninger, både i bolig- og erhvervssektoren ([5]). One-stop-shopper kan yde direkte finansiering til et projekt og/eller fungere som en formidler, der forbinder kunder med offentlige eller private finansieringsvirksomheder. Ordningen Hauts-de-France Pass Rénovation er et eksempel på en ordning, der kombinerer finansielle instrumenter med teknisk støtte (jf. tekstboks 1).

Tekstboks 1. Hauts-de-France Pass Rénovation

Hauts-de-France Pass Rénovation er en omfattende »one-stop-shop«, der anvendes af en regional myndighed til at støtte renoveringen af beboelsesejendomme i regionen. Målet er at reducere energiforbruget i beboelsesejendomme, bekæmpe energifattigdom og påvise, at finansiering af energieffektivitet indebærer en lav risiko med henblik på at tilskynde private banker til at indføre yderligere produkter. Programmet blev afprøvet i 2013 i Picardie og er siden blevet udvidet til hele regionen Hauts-de-France.

Ordningen tager flere skridt til at øge synligheden og tilgængeligheden af samt adgangen til udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering. Der blev gennemført en oplysningskampagne for at sikre offentlighedens kendskab til ordningen. Der ydes støtte til alle ejere og lejere af boliger, uanset alder og boligtype. Der tilbydes forskellige finansieringsløsninger, herunder et enkeltstående lånetilbud, »økolån« uden renter (under den regulerede nationale ordning) og lettere adgang til

([1]) M. Economidou, N. Della Valle, G. Melica, O. Valentini og P. Bertoldi, 2021, Financing energy renovations at local and regional levels, EUR 30815 EN, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, ISBN 978-92-76-41141-3, doi: 10.2760/52526, JRC123755.

([2]) P. Bertoldi, B. Boza-Kiss, N. Della Valle og M. Economidou, 2021, The role of one-stop shops in energy renovation - a comparative analysis of OSSs cases in Europe, Energy and Buildings, ISSN 0378-7788, 250, s. 111273, JRC124675.

([3]) Med hensyn til støtte til investeringer i energieffektivitet er de relevante statsstøttebestemmelser artikel 38, 38a (støtte til bygningsejere og lejere), 38b (støtte til energitjenesteselskaber) og 39 (støtte ydet via finansielle formidlere) i den generelle gruppefritagelsesforordning om statsstøtte og afsnit 4.1 (Støtte til reduktion og fjernelse af drivhusgasemissioner, herunder gennem støtte til vedvarende energi og energieffektivitet), 4.2 (Støtte til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne og miljøpræstationer) og 4.10 (Støtte til fjernvarme og fjernkøling) i retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (CEEAG).

([4]) Herunder teknisk støtte til planlægning, kvalitetssikring og overvågning af arbejdet efter ibrugtagning.

([5]) B. Boza-Kiss, P. Bertoldi, N. Della Valle og M. Economidou, 2021, One-stop shops for residential building energy renovation in the EU, EUR 30762 EN, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, ISBN 978-92-76-40100-1, doi: 10.2760/245015, JRC125380.

lån fra tredjeparters finansielle institutioner. Lånets løbetid kan være helt op til 25 år og er baseret på de specifikke renoveringers levetid. Der ydes forfinansiering til arbejdet, og der foretages kun tilbagebetalinger ved projektets afslutning. For at sikre prisoverkommelighed tager de månedlige betalinger hensyn til de forventede energibesparelser. Lavindkomstmodtagere, der ikke har råd til at tilbagebetale lånet, kan også modtage finansiel bistand fra den statslige boligmyndighed, ANAH. Husholdningerne får også teknisk støtte, herunder en varmekontrol af deres bolig, rådgivning om renoveringsarbejde og potentielle energibesparelser, støtte til rekruttering af virksomheder, overvågning af byggepladsen i forbindelse med renoveringer og efterfølgende overvågning af energiforbruget.

2.1.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

Medlemsstaterne kan opfylde kravet om at lette oprettelsen af finansieringsfaciliteter og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk bistand gennem forskellige foranstaltninger:

— **strømline de lovgivningsmæssige rammer for at muliggøre blanding af flere strømme af EU-finansiering og national finansiering** og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk bistand fra forskellige faciliteter

— **sikre tæt koordinering mellem de forskellige kilder til finansiering af energieffektivitet under hensyntagen til behovene hos de pågældende endelige støttemodtagere. F.eks. kan den kommende offentlige budgetstøtte til energieffektivitetsforanstaltninger i sårbare husholdninger fra den sociale klimafond** ([6]) **også ydes gennem finansielle formidlere, og medlemsstaterne kan allerede planlægge, hvordan sådanne foranstaltninger skal medtages i deres sociale klimaplaner, som vil blive forelagt senest i juni 2025, og anvende en integreret understøttende ramme for investeringer i energieffektivitet**

— **etablere særlig ekspertise i nationale erhvervsfremmende banker eller lignende offentlige institutioner, der fremmer kapitalinvesteringer i energieffektivitet, navnlig med hensyn til at blande finansielle instrumenter med offentlige tilskudsprogrammer**

— **lette oprettelsen af tekniske bistandsfaciliteter på nationalt eller, hvis det er relevant, regionalt niveau.** Tekniske bistandsfaciliteter kan aktivt samarbejde med lokale forvaltninger og lokale virksomheder om at yde finansiel støtte og fremme blanding af forskellige finansieringsstrømme med henblik på effektivitetsopgraderinger. Med henblik herpå kan Europa-Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank støtte medlemsstaterne i at anvende tekniske bistandsfaciliteter på nationalt og regionalt niveau på grundlag af ELENA-modellen

— **oprette one-stop-shopper på nationalt, regionalt eller lokalt niveau** ([7]): Disse ordninger yder proaktivt både teknisk og finansiel støtte til virksomheder til energieffektivitetsopgraderinger af deres faciliteter og/eller til ejere eller lejere af boliger, der ønsker at forbedre energieffektiviteten i deres boliger. De kan bidrage til at skabe tillid ved klart at definere ansvarsområder og korrigerende foranstaltninger i tilfælde af problemer med bygge- og anlægsarbejder og kan også bidrage til at støtte grupper, der er svære at nå. One-stop-shopperne kan også spille en central rolle med hensyn til at bringe flere husstande med lignende eftermonteringsbehov sammen og dermed fungere som projektaggregatorer, skabe stordriftsfordele, mindske den administrative byrde og kvalitetssikringsbyrden for individuelle ejere af egen bolig og muliggøre standardisering og aggregering af projekter med henblik på finansielle investorer og gældssanering.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).

([7]) Vejledningen til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 23 indeholder yderligere bestemmelser om oprettelse af one-stop-shopper til støtte for energieffektivitetsmål.

2.2. **Fremme af udlånsprodukter til energieffektivitet**

Table 2-2.

Artikel 30, stk. 3 — første punktum

#	Stykke fra artikel 30
3 — første punktum	Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, der fremmer udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, og sikrer, at finansielle institutioner tilbyder dem bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne.

2.2.1. *Kravets omfang og formål*

Udlånsprodukter til energieffektivitet er lån, der dækker de forudgående investeringsomkostninger ved energieffektivitetsforanstaltninger. Lån til energieffektivitet omfatter en række forskellige lånefinansieringsinstrumenter fra standardlån til energieffektivitetsforanstaltninger til mere innovative udlånsprodukter såsom realkreditlån til energieffektivitet, grønne forbrugerkreditter og finansiering via regning og skattefinansiering. Disse produkter kan leveres af flere forskellige typer långivere, herunder offentlige institutioner, banker, forsyningsvirksomheder osv., og modtages af en lang række låntagere, herunder boligejere, lejere, virksomheder, energitjenesteselskaber og offentlige organisationer.

Energieffektive udlånsprodukter leveres typisk gennem to hovedkanaler:

— kreditlinjer, dvs. lånefaciliteter, der tilbydes af banker eller andre finansielle institutioner med det specifikke formål at finansiere energieffektivitetsforanstaltninger. På nye finansieringsmarkeder for energieffektivitet bør kreditlinjer til energieffektivitet ideelt set bakkes op af offentlige og multilaterale banker. Efterhånden som markederne modnes, kan lokale forretningsbanker udvikle særlige private energieffektive kreditlinjer (f.eks. grønne realkreditlån)

— øremærkede midler, som er instrumenter med et specifikt mandat til at investere i energieffektivitetsforanstaltninger, ofte med fokus på specifikke sektorer (f.eks. bygninger eller industri). Øremærkede midler bør tilbyde gæld samt egenkapital, hybride instrumenter og lånegarantier. Disse midler kan indeholde fuldstændig privat kapital, udelukkende offentlig kapital eller bidrag fra både den private og den offentlige sektor. Nationale energisparefonde, der findes i mange medlemsstater, er et eksempel herpå og vil blive drøftet nærmere i afsnit 3.

Medlemsstaterne bør støtte finansielle institutioner, navnlig forretningsbanker og nationale organisationer, der fremmer kapitalinvesteringer, med henblik på at øge finansieringen af energieffektivitet. Kreditinstitutterne spiller navnlig en afgørende rolle med hensyn til at øge omfanget af udlån til energieffektivitet. Flere forretningsbanker i Europa tilbyder grøn forbrugerkredit og grønne realkreditlån og har strategier og mål for grønne udvalgte udlånsporteføljer. Detailbanksystemet kan også udnytte en veludviklet og udbredt organisationsstruktur til at levere rådgivnings- og hjælpetjenester til støtte for de krav og muligheder, der er forbundet med grønne lån, baseret på direkte og solide forbindelser med bygningsejere og virksomheder.

Med henblik herpå henstilles det til medlemsstaterne og markedsdeltagerne, at de gør passende brug af værktøjerne, standarderne og mærkningerne i forbindelse med EU's ramme for bæredygtig finansiering og kapitalmarkedsunionen, idet der navnlig tages hensyn til EU-klassificeringssystemets rolle med henblik på at bidrage til at mobilisere privat finansiering i retning af miljømæssigt bæredygtige aktiviteter og muligheder, herunder i retning af højtydende investeringer i energieffektivitet.

For at støtte udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger har grønne forbrugerkreditter tendens til at have løbetider, der er længere end forbrugerkredit til generelle formål, lavere og/eller faste rentesatser og ofte ingen sikkerhedskrav ([8]). Grønne forbrugerlån kan anvendes til at støtte energieffektivitetsforanstaltninger ved at erhverve effektivt energiudstyr, effektive teknologier eller apparater samt til målrettede bygningsrenoveringsforanstaltninger. På samme måde tilskynder grønne realkreditlån låntagere til at forbedre energieffektiviteten i deres bygninger og/eller erhverve energieffektive boliger ved at tilbyde gunstigere vilkår end standardrealkreditlån. Tekstboks 2 indeholder eksemplet med det rumænske program for grønne boliger og grønne realkreditlån.

([8]) Sikkerhed eller sikkerhedsstillelse er et aktiv, som låntageren stiller som sikkerhed over for långiveren i tilfælde af misligholdelse af tilbagebetalingen. Sikrede lån ydes ofte til en lavere rente end lån uden sikkerhed, men med højere risiko for låntageren.

Tekstboks 2. Rumæniens program for grønne boliger og grønne realkreditlån

Programmet for grønne boliger og grønne realkreditlån i Rumænien blev oprettet i 2012 med finansiering fra Europa-Kommissionen ([9]). Den består af to elementer: 1) det rumænske grønne bygningsråds certificering af grønne boliger og 2) grønne realkreditlån ydet af forretningsbanker til købere af boliger, der er certificeret af det rumænske grønne bygningsråd. Alle banker, der tilbyder realkreditlån i Rumænien, kan deltage, hvis de accepterer det rumænske grønne bygningsråds kriterier og uafhængige certificeringssystem for grønne boliger og tilbyder nedsatte rentesatser på boliger, der er certificeret af bygningsrådet. De ydede realkreditlån omfatter ikke offentlige tilskud. Bankerne tilbyder lavere rentesatser, da de certificerede grønne boliger både har en lavere risiko for misligholdelse af realkreditlån og en højere værdiansættelse af aktiver. Rumæniens nationalbank giver også grønne huskøbere mulighed for at medregne de anslåede energibesparelser som en yderligere indtægtskilde i forbindelse med låneansøgninger, hvilket giver låntagerne mulighed for at få adgang til større lån til energieffektiv renovering eller opførelse.

I artikel 30, stk. 3, bestemmes det endvidere, at medlemsstaterne skal sikre, at finansielle institutioner tilbyder energieffektive udlånsprodukter bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne ([10]). For at gennemføre dette krav bør følgende foranstaltninger tages i betragtning:

— For at sikre et bredt udbud vil det være nyttigt at støtte udviklingen af et blomstrende nationalt marked for udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet og sikre, at potentielle kunder kan få adgang til og vælge mellem en betydelig og forskelligartet vifte af dedikerede finansielle produkter.

— For at sikre et tilbud, der ikke er diskriminerende i forhold til andre finansielle produkter, bør medlemsstaterne sikre, at finansielle institutioners detailvirksomheder gør brug af deres tilgængelige tilbud om dedikerede udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet (realkreditlån og forbrugerkreditter). Potentielle kunder bør gøres bekendt med, at der findes energieffektive udlånsprodukter, og denne type produkter — som forventes at have gunstigere vilkår — bør altid tilbydes kunderne, hvis de passer bedre til deres behov.

Medlemsstaterne forventes derfor at sikre, at udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering tilbydes bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Det kan de gøre ved at indføre en forpligtelse i national lovgivning, der kræver, at finansielle institutioner klart vurderer eksisterende eller potentielle kunders interesse i at forbedre energieffektiviteten af deres aktiver (f.eks. beboelses- og erhvervsejendomme, apparater og udstyr) og, baseret på en sådan interesse, proaktivt stille energieffektive udlånsprodukter til rådighed, der opfylder kundernes behov. Tilbuddet om energieffektive udlånsprodukter bør under alle omstændigheder være i overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivet ([11]) og realkreditdirektivet ([12]) samt Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer fra 2020 for oprettelse og overvågning af lån for så vidt angår finansielle institutioner ([13]).

For at sikre, at der er et bredt udbud af energieffektive udlånsprodukter til rådighed i national sammenhæng, skal medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der fremmer udviklingen af dette marked ved at anvende nogle af de politiske foranstaltninger og lovgivningsmæssige revisioner, der er beskrevet i afsnit 2.2.2.

Desuden vil medlemsstaterne skulle overvåge det nationale marked for at sikre, at forbrugerne drager fordel af udbredelsen af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet, ved at vurdere, om disse er udformet med henblik på at mindske de omkostninger og risici, der er forbundet med at investere i energieffektivitetsforanstaltninger, og at kreditinstitutterne tager hensyn til en lavere misligholdelsesrisiko for investeringer i energieffektivitet, når den understøttes af solid dokumentation. Desuden bør der også stilles udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering til rådighed for lavindkomsthusstande, der er berørt af energifattigdom, og/eller personer, som bor i socialt boligbyggeri, ved at indføre passende risikobegrænsende instrumenter i overensstemmelse med forordningerne om finansiel stabilitet ([14]).

([9]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Energi, 2022, Report on the evolution of financing practices for energy efficiency in buildings, SME's and in industry: final report, Den Europæiske Unions Publikationskontor.

([10]) Gennemførelsen af forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30 må ikke undergrave EU's finansielle stabilitet.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010.

([13]) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed EBA/GL/2020/06 29. maj 2020.

([14]) Prêt Avance Renovation, en fransk statslig ordning, er et eksempel på et realkreditlån rettet mod lavindkomsthusstande, der ønsker at finansiere energieffektivt renoveringsarbejde i deres hjem.

I overensstemmelse med princippet om forbud mod forskelsbehandling bør både energibesparelser (fremtidige negative udgifter) og værdiforøgelsen af det underliggende aktiv (når det påvirker den potentielle låntagers finansielle situation) betragtes som kriterier, som den finansielle institution skal tage hensyn til, når den foreslår et energieffektivitetslån. I denne forbindelse bør energibesparelser, der forventes som følge af investeringer i energieffektivitet, betragtes som en af de forskellige indikatorer i vurderingen af forbrugerens kreditværdighed. Ved vurderingen af låntagers evne til at opfylde forpligtelser i henhold til kreditaftalen forventes institutter og kreditorer faktisk at tage hensyn til relevante faktorer, der kan påvirke låntagerens nuværende og fremtidige tilbagebetalingsevne, såsom energibesparelser (omkostninger) eller boligformue, samtidig med at urimelige byrder og overdreven gældsætning undgås ([15]).

2.2.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

Medlemsstaterne kan opfylde kravet om at sikre, at der findes et bredt og ikkediskriminerende tilbud om energieffektive udlånsprodukter, f.eks. gennem følgende foranstaltninger:

— **udvikle de nødvendige lovgivningsmæssige rammer:** Den nationale lovgivning bør forpligte finansielle institutioner til at vurdere deres eksisterende og potentielle kunders interesse i at forbedre deres aktivers energieffektivitet og/eller i at erhverve energieffektivt udstyr og tilbyde dem et dedikeret udlånsprodukt vedrørende energieffektivitet, som bedst tilgodeser deres interesser. Desuden bør medlemsstaterne kræve, at finansielle institutioner tilbyder udlånsprodukter vedrørende energieffektivet, der opfylder behovene hos forskellige typer kunder og markedssegmenter (bolig, handel, industri, offentlige osv.), således at potentielle kunder har adgang til en bred vifte af muligheder på markedet

— **vedtage bestemmelser, der sikrer ikkeforskelsbehandling af udlån vedrørende energieffektivisering:** Bestemmelserne bør forhindre finansielle institutioner i at diskriminere deres energieffektivitetsudlånsprodukter til fordel for andre udlånsprodukter i deres portefølje for at sikre, at forbrugerne kan vælge det produkt, der er bedst egnet til dem, uanset gældende regler om risikorelaterede overvejelser. Dette kan ske af forskellige årsager, herunder:

— produktets kompleksitet/administrative byrde i forhold til andre, som gør det vanskeligere at forklare og gennemføre. Finansielle institutioner bør tilbyde uddannelse til deres personale i detailsektoren, så de bedre kan forklare de marginale fordele ved udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet til kunder. Medlemsstaterne kan iværksætte uddannelses- og støtteprogrammer for at øge borgernes og virksomhedernes finansielle forståelse på energiområdet

— valg af det bedste produkt, der anbefales, udelukkende på grundlag af rentesatsen uden hensyntagen til andre faktorer. Det er vigtigt, at renten på et finansielt energieffektivitetsprodukt ikke er højere end et almindeligt finansielt produkt i samme institut for en sammenlignelig type investering

— aflønningspolitikker, der giver et uberettiget større incitament til salg af et almindeligt finansielt produkt end et konkurrencedygtigt energieffektivitetsprodukt.

Disse krav er eksempler på finansielle institutioners anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Medlemsstaterne har forskellige politiske muligheder for at sikre, at udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering ikke forskelsbehandles i forhold til andre typer produkter ved at sikre synlighed og tilgængelighed for forbrugerne:

— **gennemføre reklamekampagner:** Reklamekampagner kan øge bevidstheden om udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet og tilgængelige offentlige støtteordninger

— **sikre, at de tilgængelige finansielle produkter er udformet med henblik på at begrænse omkostninger og risici for låntageren:** Prisoverkommeligheden kan forbedres gennem forfinansiering af arbejdet, længere løbetider for lån, der tager hensyn til anlæggenes levetid, månedlige betalinger, der er mindre end eller lig med de forventede energibesparelser, og indbygget måling og kontrol af opnåede energibesparelser. For at begrænse risici og omkostninger for låntagerne samt risici for finansielle institutioner kan udformningen af sådanne produkter ledsages af støtte fra offentlige risikobegrænsende faciliteter

([15]) Som nærmere beskrevet i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer fra 2020 for oprettelse og overvågning af lån, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed EBA/GL/2020/06 29. maj 2020.

— **tilvejebringe lovgivningsmæssige og finansielle incitamenter til finansielle institutioner, f.eks. gennem teknisk bistand til støtte for udviklingen af nye udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet og udbredelsen heraf, sikre, at deres personale i detailforretninger er tilstrækkeligt uddannet til at forklare de marginale fordele ved udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet til kunder, herunder efterfølgende måling, kontrol og overholdelse af energieffektivitetsprojekter**

— **medtage specifikke bestemmelser til håndtering af lavindkomsthusstande: Lavindkomsthusholdninger er måske ikke i stand til at betale lån til markedsrente, så der bør ydes yderligere finansiel støtte såsom garantier eller subsidierede offentlige lån. Disse kan kombineres med andre finansieringsstrømme og teknisk bistand. De kan også være en del af de sociale sikringsydelser eller være en alternativ eller supplerende måde at yde sociale energitakster på i de medlemsstater, hvor disse anvendes**

— **udvikle særlige støtteordninger til fremme af energieffektive udlånsprodukter til unge og den aldrende befolkning:** Støtte bør stilles til rådighed for alle ejere eller lejere uanset alder og tilbagebetalingsperspektiver. Der bør stilles særlige garantier for at give unge og den aldrende befolkning mulighed for at få adgang til udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet.

Desuden kan medlemsstaterne opfylde kravet om yderligere at fremme udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering og deres nationale marked gennem følgende støtteforanstaltninger:

— **oprette faciliteter til offentlige grønne lån eller styrke de eksisterende:** Offentlige grønne lån tilbydes eller sponsoreres indirekte af offentlige institutioner til husholdninger, virksomheder og lejere for at dække startomkostningerne ved energieffektivitetsforanstaltninger. Offentlige lån er normalt »bløde lån«, idet de har gunstige rentesatser eller tilbagebetalingsperioder i forhold til lån på markedsvilkår. Offentlige grønne lån kan ydes af en national energisparefond (se afsnit 3) og/eller andre offentlige organer

— **frigøre finansiering fra den private sektor til forbedring af energieffektiviteten:** Medlemsstaterne kan aktivt støtte private finansielle institutioner med henblik på at yde passende udlånsprodukter, f.eks. gennem risikobegrænsende værktøjer såsom lånegarantier (afsnit 2.5), projektudviklingsstøtte og oplysningskampagner.

For at kontrollere, at markedet for grønne lån fungerer godt, vil det være en fordel for medlemsstaterne at foretage regelmæssige markedsvurderinger for at kontrollere, om ovennævnte identificerede foranstaltninger gennemføres, og evaluere, i hvor høj grad deres finansielle marked overholder kravet i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv om at sikre et bredt udbud af energieffektive finansielle produkter i national sammenhæng. Medlemsstaterne bør foretage efterfølgende politikevaluering af deres eksisterende politik- og finansieringsforanstaltninger til støtte for udbredelsen af udlånprodukter vedrørende energieffektivisering. På grundlag af resultaterne af disse vurderinger bør medlemsstaterne sammen med deres nationale tilsynsmyndigheder videreudvikle strategier for at forbedre overholdelsen.

2.3. **Fremme af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger**

Tabel 2-3.

Artikel 30, stk. 3 — andet punktum

#	Stykke fra artikel 30
3 — andet punktum	Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger under hensyntagen til Kommissionens vejledning i overensstemmelse med stk. 10.

2.3.1. *Kravets omfang og formål*

Finansiering via regning og skattefinansiering adskiller sig fra andre udlånsordninger vedrørende energieffektivitet ved, at de anvender alternative tilbagebetalingskanaler, dvs. energiregninger, afgifter og andre gebyrer i forbindelse med ejendommen. Dette kan mindske transaktionsomkostningerne og give slutbrugerne hensigtsmæssige, velkendte og pålidelige tilbagebetalingsmuligheder.

Finansiering via regning og skattefinansiering er former for boligbaseret finansiering, hvilket betyder, at de indfører mekanismer til at overføre gældsindfrielsesforpligtelser fra den eller de tidligere ejere til den eller de efterfølgende ejere ved at knytte gæld til selve ejendommen. Der kan også indføres mekanismer, der gør det muligt for lejere at deltage i tilbagebetaling af lån gennem en ekstra afgift på boligens skat eller energiregning, som helt eller delvist kompenseres af virkningen af et reduceret energiforbrug. Selv om finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger har samme fordele, er deres strukturer forskellige, og det samme gælder de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette deres gennemførelse.

Finansiering via regning er en metode til finansiering af energieffektivitetsrenoveringer i bygninger, der anvender forsyningsregningen som afdrag. En fordel ved finansieringsordninger via regning er, at de kan udnytte forsyningsselskabernes eksisterende betalingssystemer til at mindske transaktionsomkostningerne. Disse ordninger udnytter værkets viden om deres kunders energiforbrugsmønstre og historik for tilbagebetaling af regninger til at identificere effektive energieffektivitetsforanstaltninger og samtidig reducere en potentiel drivkraft for risiko for misligholdelse af lån. I betragtning af de lavere transaktionsomkostninger og de reducerede risici kan finansieringsordninger via regning tilbyde attraktive vilkår såsom lave rentesatser og lange løbetider og være bredt tilgængelige, forudsat at der indføres solide risikoanalyser og afbødende foranstaltninger.

Strukturerne for finansieringsordningerne via regning varierer betydeligt. I nogle ordninger ydes finansieringen af energieffektivitetsrenoveringer direkte af energiselskabet, og i andre tilfælde leveres den af en privat tredjepart, idet selskabet fungerer som tilbagebetalingsformidler. Hvor det er relevant, dvs. når finansieringsordninger via regning gennemføres som en kreditaftale og ikke som en tjenesteydelse, skal finansieringsordninger via regning overholde forbrugerkreditdirektivet og lovgivningen om beskyttelse af energiforbrugere. I disse tilfælde kan energibesparelser, der forventes som følge af investeringer i energieffektivitet, tages i betragtning ved vurderingen af forbrugerens kreditværdighed, når det er muligt med tilstrækkelig dokumentation at fastslå, at forbrugerkreditten vil give forbrugeren fremtidige indtægter. I henhold til nyligt vedtagne regler om forbrugerkreditaftaler skal vurderingen af forbrugernes kreditværdighed, dvs. vurderingen af evnen til at tilbagebetale en kredit på bæredygtig vis, baseres på oplysninger om forbrugerens finansielle og økonomiske situation ([16]), såsom dokumentation for indkomst eller andre tilbagebetalingskilder, herunder forventede energibesparelser. Tekstboks 3 giver et eksempel på en finansieringsordning med regning, der gennemføres via det lettiske Sunshine-program.

Tekstboks 3. Lettisk Sunshine-program og den lettiske fond for energieffektivitet i bygninger

Sunshine-programmet blev iværksat som et Horisont 2020-projekt til støtte for gennemgribende renovering af Letlands relativt ineffektive bygningsmasse ([17]). Hvert projekt leveres af et energitjenesteselskab ([18]), som gennemfører større renoveringer af flerfamiliehuse, som f.eks. eftermontering af klimaskærm, isolering af varmefordelingsrør og installation af styresystemer. Projekterne er baseret på en kontrakt om energimæssig ydeevne, hvori energitjenesteselskabet garanterer, at renoveringer vil opnå et specificeret niveau af energibesparelser. Projekterne finansieres op til 40 % med midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, og den resterende del opnås gennem finansiering via regning.

Slutbrugerne betaler fortsat den samme månedlige regning som før renoveringen. Regningen betales til boligselskabet, som bruger besparelserne fra energieffektivitetsrenoveringerne til at betale energitjenesteselskabet. Disse finansieringsordninger via regning aftales for de første 20 år. Da renoveringerne har en gennemsnitlig driftslevetid på 30 år, vil slutbrugerne drage fordel af fremtidige energibesparelser. Boligerne i renoverede bygninger har tendens til at opleve en umiddelbar værdistigning på 20 %-30 %.

Skattefinansieringsordninger giver husholdninger eller virksomheder gæld til dækning af omkostningerne ved renovering af beboelses- eller erhvervsejendomme, køb af energieffektive apparater eller udstyr eller andre forbedringer af energiprocesser og anvender specifikke afgifter og/eller andre gebyrer i forbindelse med ejendommen som afdrag. Hvis bygningen udlejes, kan det afhængigt af ordningen være lejeren, der tilbagebetaler lånet gennem afgifter og/eller andre gebyrer, samtidig med at vedkommende også drager fordel af energibesparelserne. Som en form for hjemmebaseret

([16]) Som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF.

([17]) RenOnBill, 2020, Overview of On-Bill Building Energy Renovation Schemes. Dette projekt modtog støtte fra Den Europæiske Unions Horisont 2020-program for forskning og innovation.

([18]) Energitjenesteselskaber stiller kapital og teknisk støtte til rådighed for husholdninger og virksomheder med henblik på at gennemføre energibesparende foranstaltninger og modtager til gengæld en del af indtægterne fra fremtidige energibesparelser.

finansiering omfatter skattefinansieringsordninger mekanismer, der gør det muligt for den eller de tidligere ejere af ejendommen at vælte gælden over på den eller de næste ejere uden nødvendigvis at skulle afvikle den: Hvis bygningen sælges, kan »lånet« tilbagebetales eller optages af den eller de nye ejere, hvis de er enige herom. Den omstændighed, at der med skattefinansiering indføres enkle mekanismer for gældsoverførsel, bidrager til at overvinde det negative incitament for ejere af fast ejendom til at investere i energieffektivitetsforanstaltninger med en lang tilbagebetalingsperiode, hvis de har planer om kun at eje ejendommen i en kortere periode.

Skattefinansiering stammer fra USA under navnet Property Assessed Clean Energy (PACE), hvor tilbagebetalingerne sker gennem et tillæg til den ejendomsskat, som bygningsejeren betaler. PACE-lån er sikret ved et pant i ejendomsskatten ([19]), så tilbagebetalingsforpligtelsen overdrages sammen med ejendomsretten. Skattefinansiering kan tilvejebringes enten via offentlige kilder såsom kommunale myndigheder eller private midler. Hvis den finansieres privat, er det den offentlige sektors rolle at fungere som tilbagebetalingsformidler ved at integrere lånebetalinger i skatteopkrævningen, og hvis der indgås en kreditaftale direkte mellem kunden og en tredjepart, skal disse være i overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivet ([20]) og realkreditdirektivet ([21]). Den offentlige sektor kan også deltage i gældsinddrivelse eller endda fungere som mægler i tilfælde af misligholdte lån, f.eks. ved at indføre supplerende risikodækningsværktøjer, hvilket mindsker risikoen for investorerne. I betragtning af den reducerede risiko for långivere som følge af den offentlige sektors deltagelse i finansieringsordningen kan lån, der ydes gennem skattefinansieringsordninger, ofte ydes på attraktive vilkår såsom lavere rentesatser, lavere forudgående kontantbetalinger og længere løbetider.

2.3.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

For at opfylde kravene i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv vedrørende fremme af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger kan medlemsstaterne overveje at vedtage love eller bestemmelser for at fjerne reguleringsmæssige hindringer og muliggøre udviklingen af sådanne ordninger i national sammenhæng samt politiske foranstaltninger og understøttende rammer for at maksimere udbredelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger, hvor det er relevant, for at nå energieffektivitetsmålene for 2030.

Med hensyn til finansiering via regning vil de skridt, som medlemsstaterne skal tage for at opfylde kravet, afhænge af deres respektive nationale forhold. Der kan være behov for følgende foranstaltninger til støtte for deres gennemførelse:

— **fastlægge forsyningsvirksomhedernes ret til at yde finansiering til energieffektivitet:** For så vidt angår forsyningsfinansierede ordninger kan medlemsstaterne være nødt til at ændre kreditorlovgivningen for at bekræfte, at forsyningsvirksomheder har ret til at yde kredit til renoveringer. Der kan være behov for yderligere reformer af den maksimale varighed og størrelse af lån, der ydes af forsyningsvirksomheder

— **sikre forbrugerbeskyttelse:** Medlemsstaterne bør kræve, at udbydere af finansiering via regning gør låntagerne opmærksomme på de risici og fordele, som ordningen medfører ved hjælp af særlige kampagner og obligatoriske oplysningskrav. Når sådanne finansieringsordninger gennemføres som kreditaftaler, skal de være i overensstemmelse med forbrugerkredit- og realkreditdirektiverne.

— **koordinere de bemyndigede offentlige myndigheders gennemførelse: Finansiering via regning kræver samarbejde mellem en bred vifte af interessenter, herunder energiforsyningsvirksomheder, finansielle institutioner, aktører på markedet for energirenovering og energireguleringsmyndigheder samt boligejere og lejere. Regeringerne kan være nødt til at spille en koordinerende rolle ved at overlade det til enheder at undersøge og planlægge udrulningen af finansiering via regning i samarbejde med de relevante interessenter**

— **sørge for risikobegrænsning: Medlemsstaterne kan være nødt til at yde finansiel støtte til pilotordninger (f.eks. via lånegarantier), hvis private långivere opfatter dem som risikable**

— **sikre tilstrækkelig likviditet til at opnå skalering: Når ordningen er etableret, kan det være nødvendigt for medlemsstaterne at sikre, at den gennemførende enhed (f.eks. forsyningsvirksomheden eller energitjenesteselskabet) har tilstrækkelig likviditet til at opskalere. En national energisparefond kan f.eks. købe tilgodehavender fra finansieringsordningen via regning**

([19]) En panteret er en form for sikkerhedsstillelse, der ydes over en genstand eller ejendom for at sikre betalingen af en gæld.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF.

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010.

— **præcisere processen og den juridiske struktur for finansiering via regning i flerfamiliehuse:** Finansieringsordninger via regning er ofte en attraktiv mulighed for renovering af flerfamiliebygninger, men fragmentering i beslutningsprocessen kan ofte hindre bestræbelserne på at opnå konsensus. Medlemsstaterne kan være nødt til at reformere horisontale ejendomslove, der regulerer beslutninger om renoveringer gennem finansiering via regning i flerfamiliebygninger, og fastlægge, hvordan ansvaret fordeles mellem medejerne, f.eks. i tilfælde af boomerangeeffekter eller øget adfærdsbetinget energiforbrug

— **muliggøre overførsel af gæld:** Der kan være behov for yderligere reformer for at sikre, at finansieringsordningerne via regning gør det muligt at fordele renoveringsomkostningerne mellem bygningsejere og lejere og gøre det muligt at overføre gæld lovligt i tilfælde af ændringer i ejer, lejer eller energileverandør.

Medlemsstaterne vil skulle gennemføre en række foranstaltninger for at opfylde kravet om at lette gennemførelsen og skabe en national fremmende lovgivningsmæssig og retlig ramme for skattefinansiering. Ligesom med finansiering via regning vil de specifikke reformer afhænge af de nationale forhold, men generelt vil dette indebære en kombination af følgende trin:

— **reformere regler og systemer vedrørende ejendomsskatter og panterettigheder for at muliggøre skattefinansieringsordninger:** Medlemsstaterne kan være nødt til at reformere ejendomsrelaterede skattelove og -systemer for at muliggøre yderligere betalinger til energieffektivitetsrenoveringer. Der kan være behov for reformer af love om panterettigheder og ejendomsskatters anciennitet i forhold til realkreditlån

— **sikre effektive håndhævelsesprocedurer:** Medlemsstaterne kan være nødt til at indføre eller styrke håndhævelsesprocedurer i tilfælde af skatterestance. Det kan også være nødvendigt at oprette eller bemyndige et offentligt organ til at gribe ind i gældsinddrivelsesprocessen i tilfælde af misligholdte lån

— **lette oprettelsen af one-stop-shopper: Skattefinansieringsordninger kan være mere effektive, når de leveres gennem one-stop-shopper, der tilbyder en pakke af tjenester til energieffektivitetsrenoveringer, herunder skattefinansiering. One-stop-shopper kan også hjælpe sårbare lejere med at få grundejere til at renovere** ([22])

— **øge forbrugerbevidsthed, uddannelse og forbrugerbeskyttelse:** Medlemsstaterne kan også være nødt til at øge forbrugernes bevidsthed og finansielle forståelse, navnlig for at fokusere på forbrugerne omkring kernekompetencer inden for finansiel forståelse på energiområdet og fordelene ved og tilgængeligheden af skattefinansieringsordninger samt de risici, de indebærer ([23]). Finansieringsordninger, der gennemføres som kreditaftaler, skal være i overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivet og realkreditdirektivet og relevante forbrugerbeskyttelsesregler.

2.4. Sikring af, at de finansielle institutioner er opmærksomme på mulighederne for at deltage i finansieringen af energieffektivitetsforbedringer

Tabel 2-4.

Artikel 30, stk. 3 — tredje punktum

#	Stykke fra artikel 30
3 — tredje punktum	Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber.

2.4.1. *Kravets omfang og formål*

Målet er, at finansielle institutioner skal drage fordel af informationsstrømme om investeringsmuligheder, energieffektivitetsteknologier og bedste praksis for strukturering af finansiering omkring forventede energibesparelser.

([22]) P. Bertoldi, B. Boza-Kiss, N. Della Valle og M. Economidou, 2021, The role of one-stop shops in energy renovation — a comparative analysis of OSSs cases in Europe, Energy and Buildings, ISSN 0378-7788, 250, s. 111273, JRC124675.

([23]) N. Della Valle og P. Bertoldi, 2021, Mobilizing citizens to invest in energy efficiency, EUR 30675 EN, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, ISBN 978-92-76-36152-7, doi:10.2760/137315, JRC124667.

Statsstøttede netværk af offentlige myndigheder, finansielle institutioner og bæredygtig energiindustri kan formidle oplysninger om finansielle instrumenter, der med succes er blevet anvendt til at støtte investeringer i energieffektivitet, og som kan være afgørende for udviklingen af nye og passende finansieringsordninger og -instrumenter i EU's medlemsstater. Finansieringsinstitutgruppen for Energieffektivitet (EEFIG) og de tilknyttede fora for investeringer i bæredygtig energi og opfølgende nationale rundbordsdrøftelser gør dette i EU og giver nationale interessenter og eksperter mulighed for at engagere sig og samarbejde om gennemførelsen af EU's politikker for energieffektivitet.

Centrale databaser kan også bidrage til at levere væsentlige oplysninger til finansielle institutioner med henblik på finansiering af energieffektivitet. EEFIG's platform for risikosikring af energieffektivitet giver finansielle institutioner mulighed for på gennemsigtig vis at benchmarke resultaterne af investeringer i energieffektivitet, og Odysee-Mure overvåger udviklingen i energiforbruget og effektiviteten og evaluerer energieffektivitetspolitiske foranstaltninger.

OPP'er giver mulighed for at mobilisere privat finansiering og udnytte private virksomheders ekspertise. OPP'er kan løst defineres som et samarbejde mellem en offentlig myndighed og en privat virksomhed om at levere en offentlig tjeneste eller et mål. Et eksempel herpå er Solas Sustainable Energy Fund, som er en offentlig-privat fond, der støttes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og MEAG (formueforvalteren i München Re og ERGO), og som yder lånefinansiering til energitjenesteselskaber, der gennemfører energieffektivitetsprojekter og »behind-the-meter«-projekter vedrørende vedvarende energi ([24]).

Aggregering og securitisering af energieffektivitetsprojekter, f.eks. i form af grønne obligationer, kan også bidrage til at øge de finansielle institutioners kendskab til mulighederne for at finansiere energieffektivitetsforbedringer, herunder dem, der gennemføres via OPP'er. Samling af projekter til porteføljefinansiering via OPP'er kan give finansielle institutioner større investeringsmuligheder, der har harmoniserede og velkendte formelle krav til rapportering, markedsmærkning mv. Udstedelser af værdipapirer på sekundære markeder kan give finansielle institutioner større likviditet og bidrage til at øge bevidstheden om investeringsmulighederne. I den forbindelse udgør de europæiske standarder for grønne obligationer en fælles ramme for udstedelse af grønne obligationer til grøn securitisering.

2.4.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

Medlemsstaterne kan træffe forskellige foranstaltninger for at opfylde dette krav:

— **fremme læring på tværs af finansielle institutioner:** Den tætte koordinering og de tilgængelige oversigter over eksisterende mekanismer for økonomisk støtte til energieffektivitet i EU udgør en klar mulighed for at tilskynde til udbredelse af vellykkede ordninger og udrulning af nye finansieringsinitiativer i nye sektorer og geografiske områder. På grundlag af forummet for investeringer i bæredygtig energi og nationale rundbordsdrøftelser kan medlemsstaterne oprette permanente netværk til udveksling af oplysninger på tværs af offentlige myndigheder, finansielle institutioner og bæredygtig energiindustri

— **oprette informationsportaler:** Medlemsstaterne kan også støtte læring på tværs af finansielle institutioner ved at oprette centraliserede informationsportaler og gøre indberetning til centrale databaser som f.eks. platformen for risikosikring af energieffektivitet obligatorisk for offentligt finansierede projekter

— **skabe standardiserede processer til sammenlægning af mindre investeringer i energieffektivitet: For at øge kendskabet til mulighederne for at investere i mindre energieffektivitetsprojekter kan medlemsstaterne samarbejde med den private sektor om at standardisere investeringsvurderingsprocesser, kontraktbetingelser og investeringsstrukturer for at støtte en bedre sammenlægning af projekter**

— **støtte sammenlægning og udstedelse af grønne obligationer: Medlemsstaterne kan også støtte bundtning og standardisering af energieffektivitetsprojekter for at fremme udstedelsen af grønne lån, grønne obligationer eller grønne securitiseringer ved f.eks. at yde teknisk støtte og offentlige garantier for at mindske eller dele risici for projektet og/eller låntageren. I den forbindelse kan de nationale regeringer vedtage den frivillige EU-standard for grønne obligationer ([25]), som udgør en fælles ramme for standardisering og regulering af deres udstedelser af grønne obligationer, samtidig med at de påviser, at finansiering af legitime energieffektivitetsprojekter og sikring af investorer mindsker risikoen for grønvaskning.**

([24]) Den Europæiske Investeringsbank, 2018, Solas Sustainable Energy Fund.
([25]) Europa-Kommissionen, 2020, europæisk standard for grønne obligationer.

— **gennemføre gennemsigtig planlægning og indkøb i forbindelse med OPP'er: For at øge de finansielle institutioners kendskab til mulighederne for at deltage i OPP'er kan medlemsstaterne gøre planer for energieffektive OPP'er offentligt tilgængelige, indkøbe projekter via åbne udbud på offentlige platforme og sikre, at offentlige kontrakter for OPP'er er solide**

— **tilskynde finansielle institutioner til proaktivt at finansiere energieffektivitetsprojekter:** Medlemsstaterne kan iværksætte kampagner for at tilskynde finansielle institutioner til aktivt at finansiere energieffektivitetsprojekter og undertegne aftalememoranda med banksammenslutninger med henblik på at opstille målsætninger og mål for hele industrien.

2.5. Oprettelse af lånegarantifaciliteter for energieffektivitet

Tabel 2-5.

Artikel 30, stk. 3 — fjerde punktum

#	Stykke fra artikel 30
3 — fjerde punktum	Medlemsstaterne tilskynder til oprettelse af lånegarantifaciliteter til investeringer i energieffektivitet.

2.5.1. *Kravets omfang og formål*

Finansielle institutioner kan tøve med at tilbyde finansiering til iværksættelse af energieffektivitetsforanstaltninger af forskellige årsager. Energieffektive teknologier kan være ukendte for den finansielle institution og dermed opfattes som en højere risiko. Små virksomheder, mikrovirksomheder og boligejere med lav indkomst kan også opfattes som risikable, og finansielle institutioner kan derfor være tilbageholdende med at yde lån til dem til overkommelige priser og/eller uden sikkerhedskrav. Endelig kan finansielle institutioner have en opfattelse af, at der er højere risici forbundet med produkter med længere løbetid, hvilket er en nødvendighed i forbindelse med visse energieffektivitetsforanstaltninger.

Lånegarantier er forpligtelser til at udbetale et vist beløb til långiver i tilfælde af en ugunstig begivenhed (f.eks. betalingsmisligholdelse). Formålet med lånegarantier er at tilskynde finansielle institutioner til at yde lån til energieffektivitetsforanstaltninger på passende vilkår. Lånegarantier kan udformes, så de tager højde for forskellige typer risici, herunder kontraktlige risici, betalingsrisici, resultatrisici og lovgivningsmæssige risici i forbindelse med takstjusteringer, ændringer i offentlige støtteordninger osv. Delvise kreditgarantier er løfter om at betale hovedstol og/eller renter op til et på forhånd fastsat beløb. Delvise kreditgarantier kan ydes på »første tab«-basis, hvor udbyderen godtgør långivere for et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af eventuelle tab, eller på »pari-passu«-basis, hvor garantistilleren vil blive betragtet på lige fod med andre kreditorer. Betalingsgarantier er løfter om at dække forudbestemte betalingsforpligtelser i projektkontrakter (f.eks. finansieringsbetalinger via regning). Politikbaserede garantier dækker långivere mod risikoen for, at statslige låntagere, f.eks. kommunale myndigheder eller statsejede forsyningsvirksomheder, misligholder deres forpligtelser. Løbetidsforlængelser tilskynder finansielle institutioner til at yde finansieringen med længere løbetider gennem garantier, der er rettet mod lånenes slutfase.

Garantien reducerer projektets og/eller låntagerens risikoprofil og giver dem mulighed for at tiltrække private lån på gunstigere vilkår (f.eks. højere værdier, lavere rentesatser, længere løbetider og ingen sikkerhedskrav). Ved at give banker og investorer tillid til at deltage i energieffektivitetsprojekter kan lånegarantier hjælpe projektudviklere med at sikre finansiering af et tilstrækkeligt beløb og en tilstrækkelig løbetid. Bulgariens fond for energieffektivitet og vedvarende energikilder er et eksempel herpå (jf. tekstboks 4).

Tekstboks 4. Bulgariens fond for energieffektivitet og vedvarende energikilder

Fonden for energieffektivitet og vedvarende energikilder blev oprettet i 2004 for at fremme energieffektivitetsmarkedet i Bulgarien. Fonden forvalter de finansielle midler, som Bulgarien modtager fra den globale miljøfacilitet gennem Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og fra andre donorer. Den er opbygget som en selvbærende kommerciel enhed og fungerer som en revolverende fond, hvor provenuet fra lån og garantier geninvesteres i nye projekter. Fonden tilbyder både lavtforrentede lån og lånegarantier til bulgarske virksomheder, kommuner og privatpersoner til energieffektivitetsprojekter. Lånegarantifaciliteten yder både delvise kreditgarantier til individuelle projekter og porteføljegarantier til energitjenesteselskaber og boligporteføljer.

2.5.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

Medlemsstaterne har forskellige politiske muligheder for at opfylde kravet om at oprette lånegarantifaciliteter med henblik på at tilskynde til lån til investeringer i energieffektivitet:

— **oprette lånegarantifaciliteter i eksisterende eller nye institutioner:** Der kan etableres lånegarantier for energieffektivitet inden for eksisterende offentlige finansieringsinstitutioner såsom offentlige banker eller eksisterende nationale fonde. Alternativt kan lånegarantier være et produkt, der tilbydes af en ny national energisparefond (se afsnit 3). Instituttet skal være tilstrækkeligt kapitaliseret afhængigt af omfanget af investeringer i energieffektivitet, som det har til formål at udløse.

— **anvende medlemsstatssegmentet i InvestEU-programmet:** Ved oprettelsen af lånegarantifaciliteterne har medlemsstaterne mulighed for frivilligt at bidrage til InvestEU-fonden og oprette et »medlemsstatssegment«. Medlemsstaternes bidrag vil fungere som en EU-garanti til støtte for lån, garantier eller egenkapitalinvesteringer, der er i overensstemmelse med de nationale prioriteter for energieffektivitet. De EU-budgetgarantier, som InvestEU-fonden stiller, vil drage fordel af EU's høje kreditvurdering, som kan tiltrække betydelige investeringer og kanaliseres via eksisterende og kendte udlånsprodukter, der gennemføres i hele EU

— **anvende EU's finansielle instrumenter under delt forvaltning inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2021-2027: Ved oprettelsen af lånegarantifaciliteterne har medlemsstaterne mulighed for at gøre brug af EU's finansielle instrumenter under delt forvaltning (i form af lån, garantier eller egenkapital) inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2021-2027 vedrørende energieffektivitet. Denne løsningsmodel vil gøre det muligt for medlemsstaterne at drage fordel af de retlige muligheder for at kombinere finansielle instrumenter og tilskud inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2021-2027 og dermed effektivt øge omfanget og løftestangseffekten af investeringer i energieffektivitet**

— **udnytte de disponible midler under delt forvaltning effektivt til at oprette en ordning, der kombinerer tilskud og finansielle instrumenter: I programmeringsperioden 2021-2027 kan finansielle garantiinstrumenter og tilskud kombineres, når de begge medfinansieres af EU's fonde med delt forvaltning, såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling** ([26])**. Kombinationen af lånegarantier og tilskud kan være effektiv med hensyn til at tilskynde til investeringer i nye eller mere risikobetonede markeder eller forretningsmodeller**

— **definere omfanget af lånegarantier: Garantier kan give kreditforbedring til individuelle projekter såsom renovering af fjernvarmesystemer eller renovering af ejendomme med flere lejligheder. Alternativt kan der tilbydes garantier for lån til projektporteføljer, energitjenesteselskaber, finansieringsordninger via regning eller et dedikeret statsstøttet udlånsprodukt til renovering af bygninger med den dårligste ydeevne**

— **fastlægge, hvilken type lånegarantiprodukter der skal tilbydes:** De(n) type(r) lånegarantier, der stilles, bør bestemmes af den type investeringer i energieffektivitet, som medlemsstaterne sigter mod at støtte, i overensstemmelse med deres strategi for opfyldelse af deres energieffektivitetsmål for 2030 og de ajourførte nationale energi- og klimaplaner, og de specifikke risici, som gør sig gældende for den type investeringer i energieffektivitet.

Ydelse af lånegarantier kan bidrage til at opfylde andre krav i artikel 30, herunder udvikling og levering af energieffektivitetsudlånsprodukter såsom grønne forbrugerkreditter og realkreditlån og finansieringsordninger via regning.

2.6. **Lokal ekspertise, teknisk bistand og finansiel støtte til renovering af individuel opvarmning og køling samt fjernvarme og fjernkøling**

Tabel 2-6.

Artikel 30, stk. 4 og 5

#	Stykke fra artikel 30
4	Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF fremmer medlemsstaterne etableringen af finansielle støtteordninger for at øge udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på omfattende renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

([26]) Den Europæiske Investeringsbank, 2021, faktablad: Combination of financial instruments and grants under shared management funds in the 2021-2027 programming period.

5	Medlemsstaterne fremmer etableringen af lokal ekspertise og teknisk bistand, hvis det er relevant gennem eksisterende net og faciliteter, med henblik på rådgivning om bedste praksis med hensyn til dekarbonisering af lokal fjernvarme og -køling, såsom adgang til målrettet finansiel støtte.

2.6.1. *Kravets omfang og formål*

I henhold til artikel 30, stk. 4 og 5, skal medlemsstaterne fremme etableringen af finansielle støtteordninger til renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer ([27]). I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26 fastsættes kriterierne for, hvornår fjernvarme- og fjernkølingssystemer kan betragtes som effektive, og hvornår disse kriterier vil blive strengere frem til 2050.

Fjernvarme- og fjernkølingssystemer finansieres, bygges og drives ofte gennem OPP'er. Regeringer kan oprette finansieringsfaciliteter, der direkte yder lån eller tilskud til vedvarende fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Regeringerne kan også bidrage til at frigøre privat finansiering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer gennem risikodelingsfaciliteter og et stærkt tilsyn med henblik på at overvinde koordineringsudfordringer og etablere solide projekter. Medlemsstaterne skal også fremme etableringen af lokal ekspertise og teknisk bistand, hvor det er relevant, med henblik på at opnå dekarbonisering af fjernvarme og fjernkøling. Foranstaltninger til frigørelse af finansiering planlægges ofte adskilt fra foranstaltninger til håndtering af lovgivningsmæssige og tekniske udfordringer i forbindelse med energieffektivitetsrenoveringer. Manglen på finansiering til renovering af individuel opvarmning og køling samt fjernvarme og fjernkøling skyldes imidlertid ofte mangler i det befordrende miljø snarere end mangel på kapital. Ud over lovgivningsmæssige hindringer kan renoveringsprojekter og -programmer stå over for begrænsninger med hensyn til menneskelige ressourcer, herunder mangel på lokal ekspertise inden for energisyn og energieffektive teknologier, forundersøgelser, projektplanlægning og projektledelse, juridiske, finansielle og transaktionsmæssige spørgsmål osv.

Offentlig teknisk bistand kan være afgørende for at fremme efterspørgslen efter energieffektivitet, udvikle en pipeline af solide projekter og opbygge et grundlag for lokal ekspertise til renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Forskellige EU-faciliteter, herunder den europæiske facilitet for bistand på lokalt plan på energiområdet (ELENA), European City Facility og Horisont 2020-projektudviklingsbistanden, har medvirket til at mobilisere investeringer i energieffektivitet i offentlige infrastrukturer og offentlige og private bygninger. I overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, bør medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen om at kopiere disse modeller for projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt og lokalt niveau. One-stop-shopper har også været effektive muligheder for at anvende finansiering sideløbende med teknisk bistand for på omfattende vis at fjerne hindringerne for opgraderinger af energieffektiviteten, herunder for fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

2.6.2. *Valg af politiske foranstaltninger til opfyldelse af kravet*

Medlemsstaterne kan vælge at opfylde kravene om oprettelse af finansielle støtteordninger, lokal ekspertise og teknisk bistand til renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer gennem en række foranstaltninger:

— **iværksætte særlige finansieringsordninger eller styrke eksisterende:** Regeringerne kan inden for rammerne af eksisterende fonde og programmer oprette finansieringsfaciliteter, der direkte yder lån eller tilskud til grønne fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Som nævnt i afsnit 2.5 kan lånegarantifaciliteter også anvendes til at frigøre privat finansiering. Finansieringsordningerne kan målrettes systemoperatører og/eller energitjenesteselskaber, der gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger

— **stille teknisk bistand og projektudviklingsbistandsfaciliteter til rådighed:** Disse faciliteter kan bidrage til at opbygge en pipeline af solide projekter og den lokale ekspertise, der er nødvendig for renoveringsprogrammer for individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Medlemsstaterne bør samarbejde med Kommissionen om at oprette faciliteter til projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt og lokalt niveau

([27]) I artikel 30 bestemmes det, at dette krav er med forbehold af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om statsstøtte. I afsnit 4.10 om støtte til fjernvarme og fjernkøling i 2022-retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (CEEAG) præciseres de gældende statsstøtteregler for offentlig finansiel støtte til modernisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

— **oprette one-stop-shopper for renovering af varme- og kølesystemer:** Der kan oprettes one-stop-shopper inden for offentlige organer, forsyningsvirksomheder, detailbanker, forbrugerorganisationer osv. for at yde teknisk bistand sideløbende med finansiering og opbygge et lokalt færdighedsgrundlag for renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

3. NATIONALE ENERGISPAREFONDE

Tabel 3-1.

Artikel 30, stk. 11, 12, 13, 14 og 15

#	Stykke fra artikel 30
11	Medlemsstaterne kan oprette en national energisparefond. Formålet med denne fond skal være at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger med henblik på at støtte medlemsstaterne i at nå deres nationale energieffektivitetsbidrag og deres vejledende forløb som nævnt i artikel 4, stk. 2. Den nationale energisparefond kan oprettes som en særlig fond inden for en allerede eksisterende national facilitet, der fremmer kapitalinvesteringer. Den nationale energisparefond kan finansieres med indtægter fra kvoteauktionering i henhold til EU ETS for bygnings- og transportsektoren.
12	Når medlemsstaterne opretter nationale energisparefonde som omhandlet i denne artikels stk. 11, opretter de finansieringsinstrumenter, herunder offentlige garantier, for at øge udbredelsen af private investeringer i energieffektivitet og af de udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet og innovative ordninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. I henhold til artikel 8, stk. 3, og artikel 24 støtter den nationale energisparefond som en prioritet gennemførelsen af foranstaltninger blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Denne støtte skal omfatte finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger for SMV'er for at mobilisere og udløse privat finansiering til SMV'er.
13	Medlemsstaterne kan tillade, at de offentlige myndigheder opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, ved hjælp af årlige bidrag til den nationale energisparefond svarende til det investeringsbeløb, der er nødvendigt for at opfylde disse forpligtelser.
14	Medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtede parter kan opfylde deres forpligtelser i artikel 8, stk. 1 og 4, ved at yde et bidrag hvert år til den nationale energisparefond, der svarer til de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse forpligtelser.
15	Medlemsstaterne kan anvende deres indtægter fra de årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF til udvikling af innovativ finansiering med henblik på forbedringer af energieffektiviteten.

3.1. Anvendelsesområde og mål

I henhold til artikel 30, stk. 11, kan medlemsstaterne oprette en national energisparefond for at støtte gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og opfylde deres nationale bidrag til EU's energieffektivitetsmål for 2030. Alternativt kan medlemsstaterne vælge at tilpasse eksisterende nationale energisparefonde til de reviderede bestemmelser i artikel 30. Sammenlignet med kravene i energieffektivitetsdirektivet fra 2012 (som ændret i 2018) præciserer det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at den nationale energisparefond skal støtte artikel 8, stk. 3, i at gennemføre ordninger for energispareforpligtelser og artikel 24 i at styrke og beskytte sårbare kunder og afhjælpe energifattigdom. Desuden bør de

nationale energisparefonde prioritere støtte til sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, og yde finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger i SMV'er. Hvor det er relevant, bør offentlig finansiel støtte fra nationale energieffektivitetsfonde udformes i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte til forbedring af energieffektiviteten ([28]).

3.2. **Valg af politiske foranstaltninger**

Medlemsstaterne har forskellige muligheder i forbindelse med oprettelse eller tilpasning af nationale energisparefonde:

— **etablere institutionelle forvaltningsordninger:** Nationale energisparefonde kan oprettes som en særlig fond inden for en allerede eksisterende national facilitet, der fremmer kapitalinvesteringer. Det bør fremgå af forvaltningsordningerne, at fondens formål er at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger til støtte for nationale energieffektivitetsmål, og de bør fastlægge ansvarsfordelingen

— **fastlægge, hvordan fonden skal kapitaliseres:** En national energisparefond kan kapitaliseres gennem det offentlige budget, EU's finansieringsprogrammer eller gennem indtægter fra auktioner over emissionskvoter under EU's emissionshandelssystem. Navnlig bør EU-medlemsstaterne, når de opretter og fastlægger kapitaliseringen af nationale energisparefonde, overveje komplementaritet og synergier med de eksisterende budgetmidler, der er til rådighed til støtte for energieffektivitet under samhørighedspolitiske programmer for 2021-2027 (EFRU og Samhørighedsfonden). I afsnit 3.3 beskrives det, hvordan nationale energisparefonde kan kapitaliseres gennem bidrag fra parter i stedet for opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk.1, og artikel 8, stk. 1 og 4. Revolverende fonde kan også generere indtægter gennem deres investeringer og sikre kontinuitet

— **definere fondens mål, resultatparametre og rapporteringskrav: Regeringerne bør fastsætte mål og præstationsparametre for de samlede energibesparelser, de typer projekter og teknologier, der støttes, og omfanget af den private finansiering, der mobiliseres. Der bør også medtages målsætninger og præstationsparametre for støtte til SMV'er, sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Der bør indføres gennemsigtige rapporteringssystemer for at muliggøre løbende overvågning og evaluering af fondens resultater i forhold til disse mål**

— **præcisere, hvilke finansieringsinstrumenter fonden kan anvende:** En national energisparefond kan anvende flere af de finansieringsinstrumenter, der tidligere er blevet drøftet, herunder offentlige lån, skattefinansieringsordninger og lånegarantier for private grønne forbrugerkreditter, grønne realkreditlån, finansieringsordninger via regning og grønne obligationer.

3.3. **Opfyldelse af forpligtelserne i andre artikler gennem bidrag til nationale energisparefonde**

Følgende artikler i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv beskriver medlemsstaternes muligheder for at opfylde deres forpligtelser gennem bidrag til den nationale energisparefond:

— I henhold til artikel 4, stk. 2, skal hver medlemsstat fastsætte et vejledende nationalt energieffektivitetsbidrag, der tilsammen opfylder Unionens mål om at reducere energiforbruget med mindst 11,7 % i 2030 i forhold til referencescenariet. Artikel 4, stk. 6, fastsætter, at når medlemsstaterne ikke gør tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at opfylde deres bidrag, skal de sikre, at der gennemføres yderligere foranstaltninger inden for et år. En mulig foranstaltning er et frivilligt bidrag til den nationale energisparefond eller et andet finansieringsinstrument, der er dedikeret til energieffektivitet.

([28]) Med hensyn til støtte til investeringer i energieffektivitet er de relevante statsstøttebestemmelser artikel 38, 38a (støtte til bygningsejere og lejere), 38b (støtte til energitjenesteselskaber) og 39 (støtte ydet via finansielle formidlere) i den generelle gruppefritagelsesforordning om statsstøtte og afsnit 4.1 (Støtte til reduktion og fjernelse af drivhusgasemissioner, herunder gennem støtte til vedvarende energi og energieffektivitet), 4.2 (Støtte til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne og miljøpræstationer) og 4.10 (Støtte til fjernvarme og fjernkøling) i retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (CEEAG).

— I henhold til artikel 6, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger, der ejes af offentlige organer, renoveres hvert år, så de mindst omdannes til næsten energineutrale bygninger eller nulemissionsbygninger ([29]). I denne forbindelse fastsættes det i artikel 30, stk. 13, at medlemsstaterne kan tillade, at de offentlige organer opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, ved hjælp af årlige bidrag til den nationale energisparefond svarende til det investeringsbeløb, der er nødvendigt for at opfylde disse forpligtelser.

— I henhold til artikel 8, stk. 1, skal medlemsstaterne opnå kumulative besparelser i slutanvendelserne svarende til mindst 1,3 % af det årlige endelige energiforbrug i perioden 2024-2025, 1,5 % af det årlige endelige energiforbrug i perioden 2026-2027 og 1,9 % af det årlige endelige energiforbrug i perioden 2028-2030. I henhold til artikel 8, stk. 4, skal medlemsstaterne i deres nationale energi- og klimastatusrapporter fremlægge oplysninger om de indikatorer, der anvendes til at beregne energibesparelserne i henhold til artikel 8, stk. 1. I denne forbindelse bestemmes det i artikel 30, stk. 14, at medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtede parter kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1 og 4, ved at yde et bidrag hvert år til den nationale energisparefond svarende til de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse forpligtelser. Med henblik herpå og i henhold til artikel 8, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at de energibesparelser, som følger af de foranstaltninger, der finansieres af den nationale energisparefond for at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 8, stk. 1, beregnes i overensstemmelse med bilag V til energieffektivitetsdirektivet.

— Artikel 9, stk. 1, giver medlemsstaterne mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, ved hjælp af en ordning for energispareforpligtelser. I så fald kan medlemsstaterne beslutte, at forpligtede parter i henhold til en ordning for energispareforpligtelser helt eller delvist opfylder deres forpligtelser gennem et bidrag til den nationale energisparefond.

Hvis medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser i et bestemt år, har de mulighed for at yde et årligt bidrag til den nationale energisparefond. Medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal stadig opfylde forpligtelserne i artikel 4, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 4, på et senere tidspunkt. Formålet er at gøre det muligt for medlemsstaterne — via en midlertidig foranstaltning i form af et finansielt bidrag til den nationale energisparefond — at kompensere for forskellen i deres årlige nationale forpligtelser, samtidig med at det sikres, at deres nationale bidrag til energieffektivitetsmålene for 2030 nås, og at den eksisterende mangel med hensyn til forpligtelserne i henhold til artikel 8 og artikel 6 afhjælpes i de efterfølgende år med den finansiering, der er afsat til dette formål i den nationale energisparefond. .

Under alle omstændigheder skal de årlige finansielle bidrag svare til den investering, der er nødvendig for at opfylde de respektive forpligtelser og nå det vejledende forløb. Hvis medlemsstaterne vælger en af disse muligheder, fastlægger de, hvilken type energieffektivitetsforanstaltninger der skal finansieres af den nationale energisparefond for at opfylde forpligtelserne i artikel 4, stk. 6, artikel 6, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og 4, og artikel 9, stk. 1, og beregner den mængde energibesparelser, de vil generere. Til beregning af energibesparelserne anvender medlemsstaterne de fælles metoder og principper, der er beskrevet i bilag V til energieffektivitetsdirektivet.

Medlemsstaterne beregner derefter investeringsomkostningerne ved at opfylde deres forpligtelse til at fastsætte størrelsen af det krævede bidrag til den nationale energisparefond. De data, der anvendes til at foretage disse beregninger, bør knyttes til den nationale energisparefonds (hvis en sådan allerede findes) historiske resultater eller til finansielle instrumenter, der er udformet til at støtte renovering af offentlige bygninger eller andre offentlige energieffektivitetsordninger. Som led i underretningen om metoden i bilag V skal medlemsstaterne, når de gør brug af en mulighed, der er nærmere beskrevet i artikel 30, stk. 14, og artikel 4, stk. 6, beskrive den tilgang, de har anvendt til at anslå investeringsomkostningerne, herunder metoden og dataene. Beregningen bør underkastes en forudgående og efterfølgende uafhængig vurdering. Kommissionen vil overvåge de metoder, der anvendes, gennem regelmæssig interaktion med medlemsstaterne.

([29]) I overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne.

4. RAPPORTERINGSKRAV

Tabel 4-1.

Artikel 30, stk. 17 og 18

#	Stykke fra artikel 30
17	Medlemsstaterne indberetter følgende data til Kommissionen senest den 15. marts 2025 og herefter hvert andet år som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 17 og i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2018/1999 ([30]): a) størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger b) omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet med sondring mellem forskellige produkter c) hvis det er relevant, nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis, og innovative finansieringsordninger for energieffektivitet. For at lette udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, integrerer Kommissionen kravene i nævnte afsnit i den fælles skabelon, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999.
18	Med henblik på at opfylde den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 17, litra b), og med forbehold af yderligere nationale foranstaltninger skal medlemsstaterne tage hensyn til de eksisterende oplysningsforpligtelser for finansielle institutioner, herunder: a) reglerne om offentliggørelse af oplysninger for kreditinstitutter i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2178 ([31]) b) kravene om offentliggørelse af ESG-risici for kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 449a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([32]). Med henblik på at lette indsamling og aggregering af data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet til brug for opfyldelse af den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 17, litra b), giver Kommissionen senest den 15. marts 2024 retningslinjer til medlemsstaterne om ordningerne for adgang til og indsamling og aggregering af data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet på nationalt plan.

4.1. Anvendelsesområde og mål

I henhold til artikel 30, stk. 17, skal medlemsstaterne hvert andet år som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter aflægge rapport om fremskridtene i forhold til gennemførelsen af artikel 30. Medlemsstaterne skal navnlig indberette data om størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet, gennemsnitlig mobiliseringsfaktor og markedsvolumen for så vidt angår udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet.

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013.

([31]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2178 af 6. juli 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852, som præciserer indholdet og fremlæggelsen af de oplysninger, der skal offentliggøres af virksomheder, som er omfattet af artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, vedrørende miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, og som præciserer metodologien til sikring af overholdelse af denne oplysningsforpligtelse (EUT L 443 af 10.12.2021, s. 9).

([32]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Medlemsstaterne skal allerede i deres nationale energi- og klimaplaner rapportere om politikker og foranstaltninger, der støtter opfyldelsen af de målsætninger, mål og bidrag, der er fastsat i de nationale energi- og klimaplaner. Denne rapporteringsforpligtelse omfatter nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis, og innovative finansieringsordninger for energieffektivitet. Medlemsstaterne vil anvende dette system til at indberette alle relevante oplysninger for at opfylde indberetningsforpligtelsen i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30. Disse vil omfatte foranstaltninger, der yder offentlig finansiering til energieffektivitetsmål. Politikker og foranstaltninger, der har til formål at fremme privat finansiering af energieffektivitet, bør også rapporteres, f.eks. gennem teknisk bistand, projektudviklingsbistand eller foranstaltninger, der muliggør privatfinansierede innovative finansieringsordninger (f.eks. finansiering via regning).

For at rapportere om det samlede omfang af offentlige investeringer og gennemsnitlige mobiliseringsfaktorer bør medlemsstaterne gøre brug af og aggregere de oplysninger, der allerede kræves i de eksisterende nationale energi- og klimaplaner til at måle størrelsen af offentlige investeringer og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået med offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger.

Som led i ajourføringen af rapporteringsretningslinjerne for integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter vil Kommissionen tilføje yderligere vejledning om rapporteringsforpligtelser i henhold til litra b) ovenfor om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivisering.

For at rapportere om det samlede omfang af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet skal medlemsstaterne udnytte synergier og undgå overlapning med kravene til data, der offentliggøres af finansielle institutioner i henhold til forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering (SFDR), EU-klassificeringssystemet ([33]) og ESG-oplysningskravene for kreditinstitutter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 om kapitalkrav ([34]). Dette system til klassificering og offentliggørelse af finansielle oplysninger kan anvendes af medlemsstaterne til at opfylde elementer af indberetningskravene i artikel 30. I 2024 skal store finansielle institutioner med værdipapirer, der er noteret på et EU-reguleret marked, oplyse om aktiviteter, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet og vedrører klimamål. Fra januar 2026 skal alle kreditinstitutter i EU også rapportere om, hvorvidt deres handelsbeholdning er i overensstemmelse med klassificeringssystemet.

Klassificeringsrammen omfatter flere økonomiske aktiviteter, der er relevante for det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs mål (f.eks. individuelle renoveringsforanstaltninger, der består i installation, vedligeholdelse eller reparation af energieffektivitetsudstyr og integreret renovering af eksisterende bygninger). For at beregne den samlede mængde af udlånsprodukter til energieffektivitet skal medlemsstaterne aggregere den indberettede långivning, der er blevet mærket af virksomheder som tilpasset de økonomiske aktiviteter, der er relevante for det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs mål, og lægge den til mængden af offentlige udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet. Medlemsstaterne vil skulle fastslå, hvilke nationale enheder der fører tilsyn med gennemførelsen af de eksisterende oplysningsforpligtelser, der skal understøtte denne indberetning ved at give adgang til data, der videregives af finansielle institutioner (banktilsynsmyndighed osv.).

Endelig vil medlemsstaterne ud over overensstemmelse med klassificeringssystemet også skulle medtage et skøn over mængden af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet, som ikke er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, men som ikke desto mindre fører til højere energieffektivitet.

([33]) Forordning (EU) 2019/2088 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (SFDR) skaber en omfattende indberetningsramme for finansielle produkter og finansielle enheder. SFDR-kravene er knyttet til kravene i EU-klassificeringssystemet ved at medtage »miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter« som defineret i klassificeringsforordningen i definitionen af »bæredygtige investeringer« i SFDR. EU-klassificeringssystemet og SFDR præciserer i fællesskab indholdet, metoden og præsentationen af de oplysninger, som finansielle og ikkefinansielle virksomheder skal offentliggøre vedrørende andelen af miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter i deres aktiviteter, investeringer eller udlånsaktiviteter.

([34]) Navnlig bør videregivelse af data og indberetning udnytte synergier og undgå overlapning med krav til kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 449a i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR), offentliggjort i henhold til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/2453 af 30. november 2022 om ændring af de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i gennemførelsesforordning (EU) 2021/637 for så vidt angår offentliggørelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici.